

ling, hr. Aage Frandsen og jeg, omkring det spørgsmål og det samarbejde i OECD-regi, som er indledt, og som jeg lægger meget, meget vægt på, og vi har over for Skatteudvalget redegjort meget grundigt for hele det problemkompleks, som viser, at vi faktisk er nået nogle ganske gode skridt i retning af langt bedre kontrol med de internationale selskaber.

For så vidt angår spørgsmålet om påvirkning af skatteprovenu: Jamen jeg har da også godt set disse påstande om, at der skulle være tale om, at samfundet kunne miste milliardindtægter. Jeg kender ikke den præcise baggrund for disse udtalelser, men jeg vil bare sige, at det er altså ikke regeringens vurdering, at det ville være tilfældet. Det er ikke min vurdering, at sparekravene vil påvirke skatteprovenu. En stor del af personalereduktionen kan gennemføres i form af egentlige rationaliseringer, som jeg tidligere har været inde på, og vil altså ikke have den voldsomme effekt, som der lægges op til her.

Vi vil tage en række initiativer, og jeg har været inde på nogle af dem. Jeg kunne godt nævne flere, det skal jeg afholde mig fra. Men omkring det sidste med hensyn til samarbejde mellem staten og kommunerne: Jamen jeg tror, at jeg kan erklære mig enig med hr. Aage Frandsen i, at her er der et vigtigt spørgsmål. Det er da et vigtigt spørgsmål at finde ud af, om vi gør det på den mest rationelle og effektive måde. Dermed har jeg ikke talt om enhedsligning og alt muligt andet.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt spørge skatteministeren, om man i Skatteministeriet eller måske i Finansministeriet eller et andet sted har modeller, hvor man via disse modeller kan beregne, hvordan en personalereduktion/-forøgelse påvirker skatteprovenu? Har man sådan nogle beregningsmodeller, arbejder man med sådan noget, så man ved, at når man øger antallet af personale, giver det ca. så og så meget mere, eller hvordan er dét?

Det næste: I det omfang, man nu skal i gang med at reducere – og det skal man, det er ikke kun ved naturlig afgang, der kan også blive tale om det, i hvert fald over år – hvor vil man så specielt reducere henne? Er det så på erhvervs-ligningsområdet, eller er det på andre områder?

Så vil jeg også lige spørge: De udtalelser, som så er kommet, også fra chefen for Told og Skat, om, at han trods alt mener, at det vil betyde en

reduktion i indtægten, dem kan jeg så forstå at skatteministeren ikke deler.

Så til allersidst: Den tidligere formand for Ligningsrådet har været ude med, at hvis man endelig vil gøre noget med hensyn til reduktion – så er vi tilbage til det med den kommunale ligning – så er et sted, hvor man bruger enormt mange ressourcer i forhold til, hvad det giver af indtægter, den kommunale ligning, sammenlignet med det, Told og Skat bruger på erhvervs-ligning. Det er noget, der giver penge i forhold til ressourcerne. Er skatteministeren enig eller uenig i de synspunkter?

Jacob Buksti (S):

Jeg er nødt til at gentage, at jeg har en fornemmelse af, at hele skatteministerens og regeringens øvelse hviler på et selvbedrag, nemlig at der i Told og Skat har været et overforbrug af ressourcer, og at man derfor kan skære ganske betydelige ressourcer væk og samtidig ved rationaliseringer fastholde den nuværende effektivitet.

Men sådan er det ikke, må jeg sige til skatteministeren. Det er jo sådan, at der allerede er gennemført meget gennemgribende rationaliseringer og effektiviseringer i Told og Skat, sådan at personalet faktisk er ganske presset. Derfor er det, at man kommer til at ville effektivisere og skære ned i et system, der allerede er inde i sådan en proces, og derfor er det, at man vil kunne regne ud på mange måder, at selv med en produktivetsforøgelse på 5,5 pct. over hele perioden vil man ikke i 2005 være i stand til at levere mere end 90 pct. af den nuværende indsats. Altså det bliver lettere for skatteunddragere, momssvindlere og selskabstømmere, som det altid er, når vi har en borgerlig regering.

Kl. 14.55

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu synes jeg lige, man skal gøre sig én ting klart: Vi taler her om en organisation i størrelsesordenen 6.000 medarbejdere. Vi taler om en reduktion i størrelsesordenen 1.100-1.200. Det er under alle omstændigheder beklageligt – klart.

Det er også beklageligt, når Frederikshavn i dag må konstatere, at skibsværftet må reducere med 350 medarbejdere. Det er da beklageligt under alle omstændigheder. Men det er altså noget, som foregår både i den private sektor hver eneste dag og nu altså også i et omfang i den offentlige sektor for at kunne ændre på ressourceforbruget.